

ZPRAVODAJ

20. Sokolovské čurdy

23. – 25. září 2022

Nesoutěžní
přehlídka
amatérských
divadelních
souborů

Třetí číslo

Střípky z minulého večera

Krvavá Henrieta aneb jedno jaro v Paříži

Jířa: Bylo těžké zkombinovat tanec a zpěv?

Ondra: Mohlo by to být těžší, naštěstí už máme pár takto kombinovaných her za sebou. Měli jsme úžasného choreografa (Marek Šrumer) a skvělé lidi, kteří nám pomáhali se zpěvem.

Jířa: Věnuje se někdo z vás tanci nebo zpěvu?

Ondra: Náš choreograf, Marek Šrumer, vzdělání nemá. Závodně tančil klasiku a svých dovedností využil a naučil nás některé věci.

Jířa: Jak dlouho trvalo zkoušení?

Ondra: 1 rok, kvůli covidu.

Jířa: Proč jste si vybrali zrovna tuto hru?

Ondra: S hrou přišel Jan Říha, náš režisér. Nemohl najít soubor, který by byl „oboustranný na tanec i zpěv“, až narazil na nás. My měli volno v diáři, tak jsme na to kývli.

Jířa: Jaká scéna byla nejtěžší na zkoušení?

Ondra: Vzhledem k tomu, že jsme některé pokazili, tak to byly ty nadhazovací. Jinak je těžké, že herci se nachází celou dobu na jevišti. Nemůžeme se podívat do scénáře a musíme dávat hodně pozor. Aby se nestalo, že nastoupíme do špatné scény.

Jířa: Jste v Sokolově poprvé?

Ondra: Jako Stodola asi ano. Já ne, hraji i v jiném souboru a jsem tu již po několikáté.

Jířa: Otázka od diváků: Jak se vám líbí Sokolov?

Ondra: Nám se Sokolov líbí. My vlastně bydlíme v MDK a projdeme se maximálně po náměstí, takže jsme Sokolov ještě nepoznali. Možná je chyba, že ten festival je natolik dobrý, že nás drží pohromadě. Určitě bychom chtěli i komentovanou prohlídku. Co vidíme a prožíváme se nám moc líbí a vrátili bychom se zas.

Jířa: Jaká scéna byla pro vás emočně nejsilnější?

Ondra: Ten konec, kdy si člověk začne uvědomovat, že to, co hrajeme, není už jen 20. století. Je děsivé, že když jsme začali zkoušet, tak se o žádné válce nemluvilo. Vlastně vše, o čem jsme hráli, se děje i teď.

Básnička na úvod:
Totální nasazení srdcí
to se láskou nazývá
totální nasazení těl
a výstřel války se ozývá

Evropa se opájí valčíkem
a Paříži se valí zvědavců proud
krvavá Henrieta v cele čeká
a začíná proces, začíná soud

Totální nasazení srdcí
totální nasazení těl a duší
totální láska začíná
jak to dopadne málokdo tuší
- M. Volný

Rozhovor vedla Jířa

Oblomov

Rozhovor s režisérkou

M a V: Dobrý den, máme na Vás pár otázek. Jak dlouho trvalo zkoušení této hry?

Režisérka: Bohužel kvůli Covidu skoro 2 roky. Už několikrát jsme měli mít premiéru, ale nešlo to. Zkoušení bylo i nepříjemné, protože kvůli pauzám herci zapomínali.

M a V: Bylo učení jmen složité?

Režisérka: Oni dodneška neví, jak se jmenují. Já už režírovala jednu ruskou hru a tam to bylo horší.

M a V: Byl někdo kritický ke hře, protože je ruská?

Režisérka: My jsme to hráli 14 dní po vypuknutí války na Ukrajině a lidi, rozumní umění ví, že tato hra s tím nemá nic společného.

M a V: Byly do hry zapojeny přeřeky či nějaká improvizace? Když se jmenovala města, padl i Falkenau.

Režisérka: To byl místní humor 😊 Já pochopila až podle smíchu, že tam je něco špatně. Bylo to opravdu až dnes.

M a V: Máte nejoblíbenější postavu ve hře?

Režisérka: Nemám žádnou oblíbenou. Každá má své kouzlo a když jsou na jevišti, tak si užívám každou z nich!

M a V: Oblomov byl ze začátku líný. Ztotožnil se herec s touto rolí?

Režisérka: On je takový, on by nikdy nezahrál kotrmelce na jevišti. Určitě mu vyhovovala.

M a V: Jak těžké bylo nazpívat písničku?

Režisérka: Herečka si to nazpívala sama. V té době se zpívalo v Rusku německy nebo francouzsky. Herečka si našla píseň sama. Dodnes má trému, protože má strach, že to nedá. Musela jsem jí hodně přemlouvat, aby tu operu zpívala. Ona je perfekcionistka a bojí se, že ji nezaspívá dobře.

M a V: Promítla jste si některé scény i do svého života? Třeba scény, kde se řešila láska?

Režisérka: Bylo to mé téma, chlap = neschopnost rozhodování se v lásce/vztahu. Měla jsem pár takových zážitků. Chlap říká: miluji tě, miluji tě, miluji tě, a pak zjistíte, že to jen říká, a nevidíte ty činy.

Básnička na úvod:

Být či nebýt toť otázkou
NE, líně ozve se z postele
Vždyť proč se vlastně namáhat
na statku, na poli, v kostele

Jen láska vlije do žil oheň
a zažehne znovu touhu žít
Náhle duše touží zpívat
srdce chce o závod jen pro ni bít

Však osud není vždy nakloněn
přesto stojí za to proti jít
Jen ten kdo dá své srdce v sázku
pak má právo milovat a milován být
- M. Volný

Rozhovor s Martinem Volným

Martine, chtěla bych se s tebou poohlédnou zpět do minulosti. Ne však do chvíle, kdy vznikla čurda, ale ještě o kousek dál do dob, kdy jsi začínal s divadlem.

Vzpomeneš si na první hru, v níž jsi hrál?

Vzpomínám si na to dodneška. První hra, ve které jsem hrál, byla Přišel na večeři. Původně jsem v ní měl hrát mlčícího radiotechnika. Poté onemocněl jeden ze členů souboru, místo kterého jsem měl převzít mluvícího radiotechnika.

Onemocněl ale i další člen souboru, a tak jsem dostal roli profesora. Následně jsem přešel ještě na komorníka a zhruba měsíc před premiérou mi bylo řečeno:

„Budeš hrát Benža.“ Tenkrát jsem měl důvěrný rozhovor s Bohoušem Gondíkem (bývalý režisér Divadla bez zákulisí, pozn. red.), v němž jsem říkal: „Pane Gondíku, prosím Vás, za měsíc je premiéra. Nebylo by dobré, kdybych už konečně věděl, co budu hrát?“. Takhle nějak vypadala moje první schůzka s divadlem. Zpočátku jsem se vzpíral a odmítal na jevišti mluvit, a nakonec z toho vzniklo to, co z toho vzniklo.

Během svého prvního představení sis tak stihl zkusit prakticky všechny role, které se v něm daly hrát.

Ano, je pravda, že kromě Whitesida a jeho kamaráda a mimo ženské role v oné hře jsem absolvoval de facto všechny její role.

Hrou Přišel na večeři začínalo Divadlo bez zákulisí zde v sokolovském divadle. Je to tak?

Ano. Byla to neuvěřitelná herecká škola. Dodnes si pamatuji své pocity poté, co skončila jedna ze zkoušek, během níž jsem musel 36 krát chodit na jeviště se slovy: „Hello Whiteside! Přišel jsem s tebou oslavit Vánoce.“ Postava Whitesida seděla v invalidním vozíku, režisér Gondík byl v hledišti a pokaždé zařval jen: „Špatně! Znova.“ Tenkrát jsem takhle asi dvě hodiny chodil na jeviště a zpět. Šlo o „krásný a optimistický“ začátek mé divadelní kariéry.

Byl pro tebe ale zajisté důležitý. Přinesl ti mnohé zkušenosti.

Byl velmi důležitý. Dodnes tuto techniku praktikuji na své divadelní herce. Nejprve jim převyprávím tento smutný příběh, a poté to samé aplikuji na nich.

S touto hrou jste vyjeli v roce 1999 na přehlídku v Horažďovicích. Byla to právě ona přehlídka, na níž vznikl nápad vytvořit čurdu?

Ano, jeli jsme s ní do Horažďovic, ale tento výjezd ještě nebyl zlomovým okamžikem, o kterém mluvíš. Ten přišel až ve chvíli, kdy jsme jeli do Horažďovic s hrou Obraz. To bylo v roce 2000. Tenkrát jsem nehrál a byl na přehlídce jen jako doprovod. Až tam došlo ke vzniku čurdy.

Přišel jsi tedy s myšlenkou čurdy. Nultý ročník se však konal až po zhruba dvou letech.

Já přišel s tím, že uděláme přehlídku, ale vůbec jsem netušil, co to znamená. Moudří mi to rozmlouvali. Čím víc mi to rozmlouvali, tím víc jsem byl fanfarón a chtěl čurdu uskutečnit. Nakonec to dopadlo a 21 let ukázalo, že to nebyl úplně blběj nápad. Čurda dala najevo, že má právo na svou existenci.

Když se teď podíváme naopak do budoucnosti, jakou máš vizi ohledně čurdy?

Jakým směrem by podle tebe měla jít, co bys jí vzkázal?

Asi nejdůležitější pro čurdu je, aby zde byl i nadále dostatečný počet bláznů, kteří ji budou chtít realizovat. Vzkázal bych jim, aby nelenili, nelitovali času a energie, které obětovali pro něco takového, jako je Sokolovská čurda. Myslím si, že obzvláště v současné době potřebujeme určitou naději, klid a rozptýlení. Svět kolem nás se, ať chceme nebo ne, dramatizuje a vyvíjí zcela jinak, než jsme si kdy dovedli představit. Divadlo v tuto chvíli může být jistým azylem, kde si můžeme odpočinout od tlaku, přijít na jiné myšlenky a někdy se vlastně i poučit.

Rozhovor vedla Alena Sojková

Okénko do divadelní duše

s Martinem Volným

Rubrika Tři věci - Vyjmenuj tři věci na zadané téma

- Tři lidé z divadelního/herceckého prostředí, které obdivuješ/jsou ti vzorem:

Franta Zborník, Andula Ratajská a moje žena.

- Tři představení z čurdy, na které dodnes rád vzpomínáš:

Mor, Odysseus aneb Leporelo ro(c)ku a Ať žije Bouchon!

- Tři (slavní) herci, se kterými by ses rád setkal:

Al Pacino, Joaquin Phoenix a asi bych si někdy chtěl zahrát s Langmajerem.

- Tři osoby/spolky, které ti na letošní čurdě chybí:

Dostavník Přerov, Jako Host a Amaris.

- Tři věci, které bys na čurdě chtěl změnit:

(dlouhá pauza)...neznám. Jo takhle, chtěl bych, aby nám město Sokolov dávalo větší propagaci. Chtěl bych, aby chodilo ještě víc lidí. Chtěl bych, abychom v neděli byli méně unavení.

- Tři věci, které bys naopak na čurdě nikdy neměnil:

Zákulisáky, to znamená organizátory. Všechny soubory, které přijedou a mají chuť tu s námi být. Rozhodně bych nevyměnil Sokolovského diváka.

- Tři povolání, které bys rád dělal, kdybys nedělal to, které děláš:

Režisér, herec a třetí nevím. Asi mi stačí to, co dělám, takže jen dvě.

- Tři drinky, kterými by sis připil na zahájení letošní Čurdy (nebo už jsi tak udělal):

Jägermeister s colou, whisky s colou a medovina.

- Tři momenty/detaily/věci, které se ti líbily na minulém představení:

Viděli jsme večerní představení Maude, Lionel a prst Jacksona Pollocka. Ta hra jako taková mě skutečně zaujala. Zaujal mě jednoznačně herecký výkon obou herců. A k momentům? Líbilo se mi, že se ve mně střídaly emoce. Nastaly chvíle, kdy jsem se musel rozmýšlet, jestli uroním slzu, nebo se budu smát.

- První tři věci, které tě napadnou, když se řekne čurda:

Logo Čurdy, Divadlo bez zákulisí a Franta Zborník.

- Tři věci, které vyloženě vystihují Sokolovskou čurdu:

Myslím si, že ji vystihuje výborná přátelská atmosféra, mimo jiné díky tomu, že k nám přijíždí i soubory, které zrovna nehrají. Dále kolektiv, který je schopný dřít do omdlení a skvělí diváci.

- Tři věci, které bys vzkázal fanouškům čurdy:

Vždy vás na čurdě rádi uvidíme. Vždy budeme rádi, když se k nám vrátíte. Jak můžete žít a dělat divadlo bez toho, aniž byste na čurdě kdy byli?

- Tři divadelní citáty/slavné monology/dialogy, které si pamatuješ, nebo si je alespoň vybavíš, protože tě něčím zaujaly/jsou pro tebe mottem:

Já to neumím říct z paměti, ale mám rád z Hamleta nikoliv scénu "Být či nebýt", ale tu, kde se Hamlet baví s duchem svého otce. To je podle mě zajímavý moment. Z dalších divadelních věcí se mi moc líbí představení Mor, které na čurdě kdysi zahrál spolek D3. Opět, text už neznám, ale vím, že na mě zanechal dojem rozhovor na konci hry, kde umírá na mor jeden z hrdinů. V průběhu hry to poměrně dlouho tají, až do doby, kdy zjistí, že jeho milá též umírá (na stejnou nemoc). Moment, kdy zjistíme, že vlastně umírají zároveň pro mě byl neskutečně silný. A poslední je představení, které zde asi nikdo neviděl. Jde o hru Na druhé straně řeky, kterou kdysi dávno napsal Franta Zborník, a já jsem měl to štěstí, že jsem ji viděl. Ve hře je poměrně zajímavý rozhovor Indiána s orlem o svobodě a volnosti. Za mě to byla vážně pecka.

- Nyní jedna otázka na závěr. Tři věci, které bys dělal raději, než tento rozhovor:

Hele, já si myslím, že bych nejradši dělal ten rozhovor. Díky.

Alena Sojková

Rozborový seminář

-> Krvavá Henrieta

Sobotní večer ovládlo divadlo Stodola z Jiřikovíc se svou Krvavou Henrietou.

Martin: „Myslím si, že letošní ročník se povedl. Téměř všechna představení byla na vysoké úrovni. A Krvavá Henrieta je bezesporu skvěle udělané představení. Bavili se nejen diváci, ale i sami herci, kteří se na několika místech nádherně odbourali. Představení mělo šmrnc, bylo úžasně vyhrané. Obdivuju, když někdo umí zpívat a tančit.“

Petra: „Odbourávání bylo roztomilé a tu a tam se to stane, i když by se to stávat nemělo, ale důležité je, že s tím umíte pracovat a situaci jste zachránili bravurně. Já byla nadšená. Je to soudnička, která je převedená do metafor, máte to lehoučké, hravé. Jste výborní herci a máte skvěle ovládáte řemeslo. Viděla jsem toto představení dvakrát a ani jednou vám úplně nevyšel závěr, včera z disciplinárních důvodů. Ten konec by si ale vážnost zasloužil.“

Fanda: „Mně toto představení učarovali. Klidně bych to viděl ještě třikrát.“

Roman: „Já mám k představení jenom superlativy. Byl to profesionální výkon po všech stránkách. Nedokážu pochopit, že malá víska, která má podle wikipedie 925 obyvatel, má mezi nimi tolik talentovaných lidí.“

Bavil jsem se celou dobu. Bavily mě jinotaje, které jsem si tam sám našel.“

Jíťa: „Já jsem se do všech postav doslova zamilovala a celou dobu jsem to s nimi prožívala. Obdivuju, že jste udýchali v pohodě zpěv při tanci. Já mám problém zpívat i při chůzi.“

Karolínka: „Já už se budu jen opakovat. I mně představení nadchlo. Musím vypíchnout hru se světly – bylo to mysteriózní, fantastické, kouzelné“

Jaruška: „Já ty Moraváky miluju! Dostavníky, Amadis a teď i Stodolu.“

Pěťa Burian: Hned u první písničky mi zvlhly dojetím oči a ten krásný pocit mi zůstal po zbytek hry.

Gábi Vašková: „Herecké výkony super, ale nejvíc mě odboural výkon mladíka, který ztvárňoval prodejce zbraní. Ten byl dokonalý. Naprosto uchvacující, profesionální výkon.“

-> Oblomov

Sokolovskou čurdu zakončil Oblomov v podání souboru JakoHost Plzeň.

Martin: „Já mám rád klasiku. A Oblomov je klasika. Za poslední roky jsem na Čurdě tak kvalitně udělanou ruskou klasiku neviděl. Precizní práce v každém ohledu, od scény, řeči, hereckého projevu,...Já jsem nadšený.“

Petra: „Pro mě bylo toto představení obrovský zážitek. Máte to nádherně vypointované, krásně si hrajete s metaforou, příběh je skvostně zdramatizovaný...Oblomov byl přesně uchopený. To představení má všechno, co má kvalitní představení mít. První půlka je udělaná hrozně zábavně, v té druhé půlce už se odkrývá, jaké ty figurky jsou.“

Jíťa: „Já jsem se trochu viděla v Oblomovi, což mě vyděsilo :-D.“

Fanda: „Já když si to celé přeberu, tak ten děj je pro mě vlastně o ničem, ale to, jak jste to zahráli, mě nesmírně bavilo a já jsem se ani na vteřinku nenudil. Všechno, co se na jevišti odehrálo, jsem vám věřil.“

Krvavá Henrieta:

Oblomov:

25. září = třetí den čurdy

Svátek má Zlata

Jméno pochází od názvu kovu zlato – jedná se o překlad římského jména Aurelia.

Vybrané události

1870 – Definitivní verze Smetanovy opery Prodaná nevěsta měla premiéru v Praze. Na žádost dirigenta Eduarda Nápravníka pro uvedení opery v Petrohradu Smetana nahradil prozaické pasáže recitativy

1936 – Premiéra českého filmu Ulička v ráji Martina Friče s Hugo Haasem v hlavní roli

1979 – Premiéra muzikálu Andrew Lloyd Webbera Evita na Broadway v New Yorku, kde se dočkala 1568 představení

2017 – Nešťastný pád herce Jana Třísky z Karlova mostu, po kterém v Praze zemřel.

Jan Tříška

vybrané role:

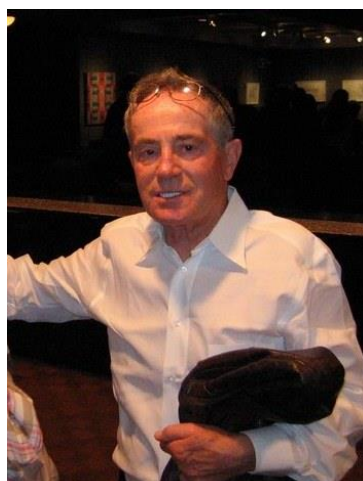
1959 Molière: Don Juan, Pořízek, Tylovo divadlo, režie Jaromír Pleskot

1961 William Shakespeare: Král Lear, Edmund, Smetanovo divadlo, režie František Salzer

1963 William Shakespeare: Romeo a Julie, Romeo, Národní divadlo, režie Otomar Krejča

Romeo a Julie – 25.10.1963
Jan Tříška (Romeo), Marie Tomášová (Julie)

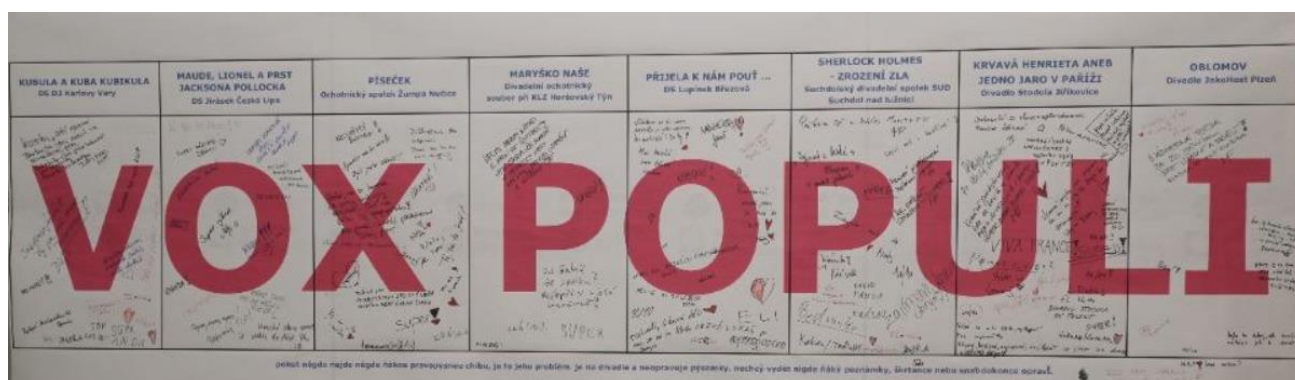
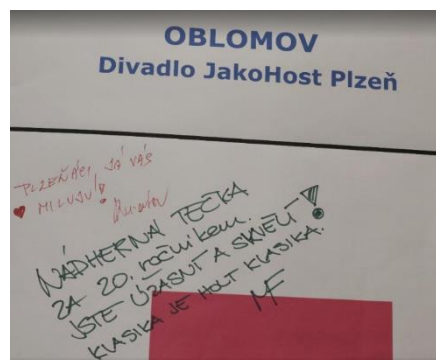
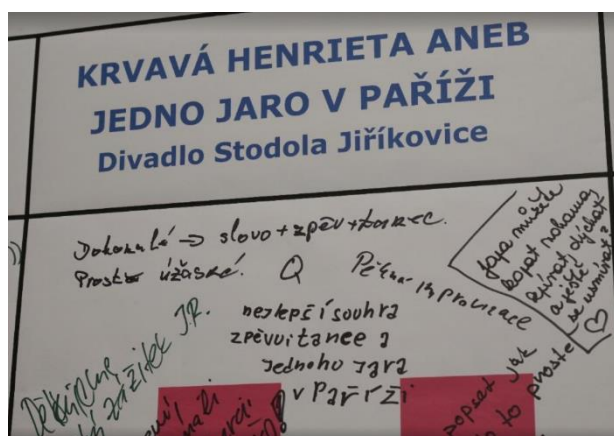
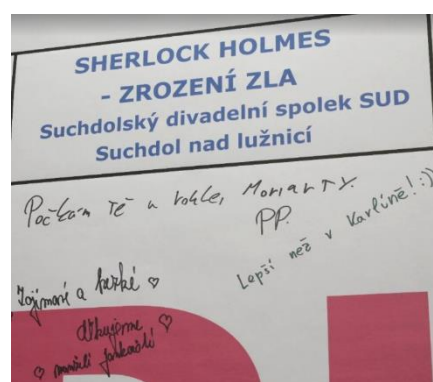
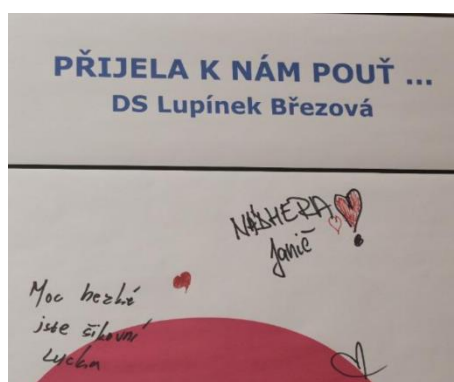
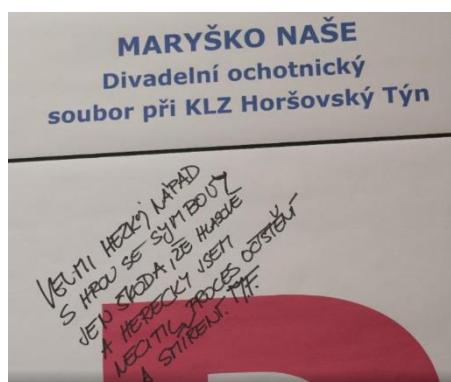
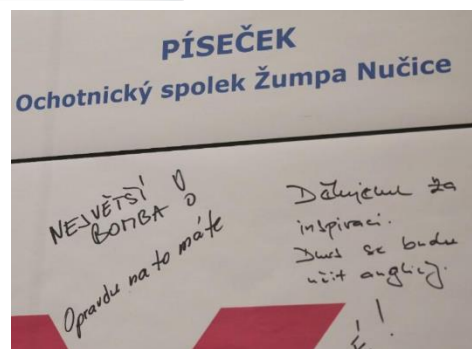
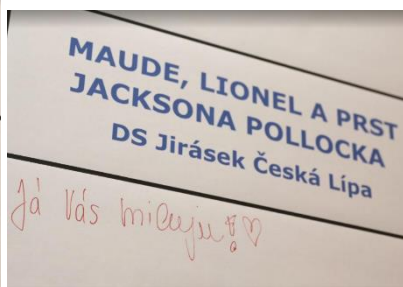
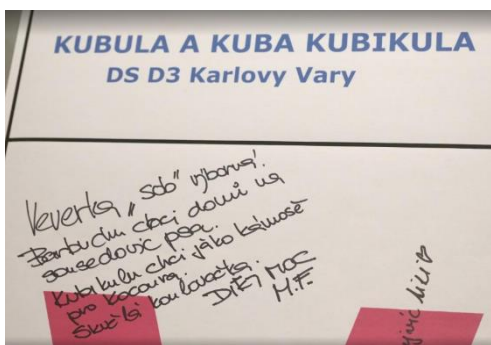

Jan Tříška
civilní fotografie

Král Lear – 18.11.1961,
Jan Tříška (Edmund)

Vox Populi

Vyhlášení 20. Sokolovské čurdy

Cenu zlatého Vrtíka Vaška Junka, Cenu za nejlepší scénu Sokolovské čurdy 2022 získal:

Sherlock Holmes – Zrození zla
od Suchdolského divadelního spolku SUD

Cenu Františka Zborníka, Cena velké Sokolovské čurdy Sokolov 2022 obdržela role:

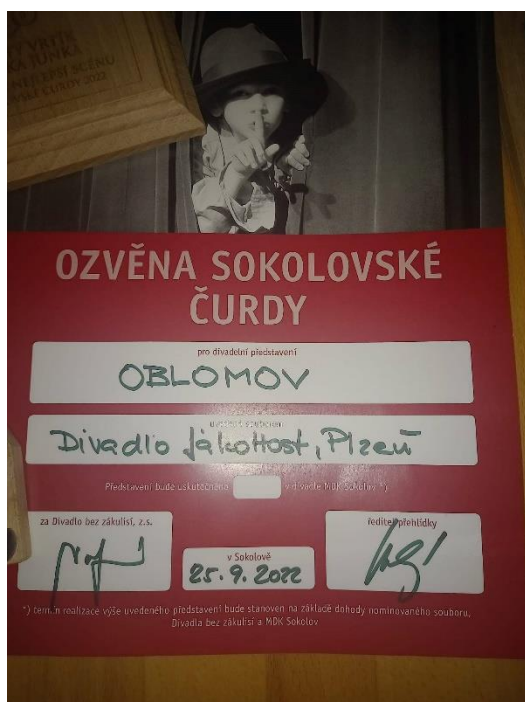
Krtečka ze hry Píseček
od Ochotnického spolku Žumpa Nučice

Zvláštní cenu Sokolovské čurdy získal:

Dětský divadelní soubor LUPÍNEK
se hrou Přijela pouť aneb veršovaná hříčka o tom, co se všechno může na pouti stát...

Ozvěnu Sokolovské čurdy obdrželi:

Divadlo JakoHost, Plzeň
s představením Oblomov

Básnička na konec:
Když poslední smích v divadle
utichne
a poslední divák opustí sál
Pak hlediště vypadá temné a
pusté
až herec na jevišti by se bál
Když poslední plakát na zem
padne
zažehne zákulisí duše jiskrou
nevídanou
Tak zlomte vaz přátelé naši
a za rok na čurdě na shledanou
- M. Volný

KONTAKTY:

Tiskový mluvčí - Martin Volný - 608 414 972

Organizace - Jaroslava Nikodémová - 775 670 841

Organizace - účetní - Karla Kohoutová - 606 771 507

Zpravodaj - Pavlína Šponiarová - 731 845 455

Nevybrali jste si žádný kontakt? Tak ještě jeden přihodíme: 774 627 836

Šéfredaktor: Pavlína Šponiarová

Redakce prvního čísla:

Maty Šulc

Jani Šťastná

Spolupracovníci na třetím čísle:

Martin Volný

Alena Sojková

Viky Volná

Míša Veletová

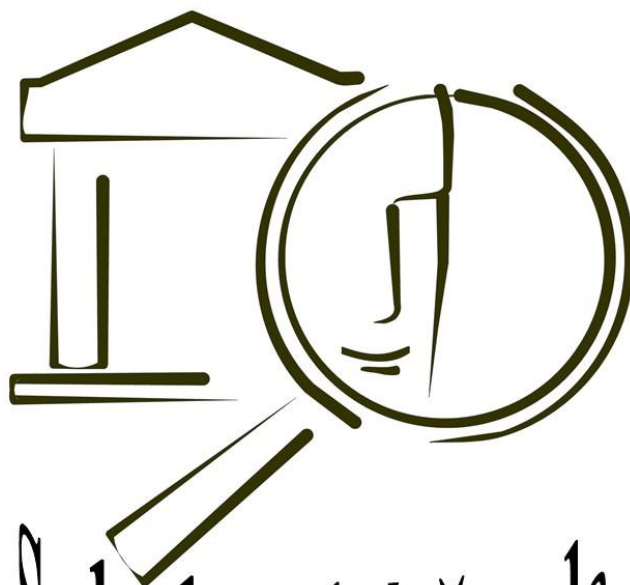
Jíťa Jirková

Fotograf:

Ivo Mičkal

Už Vás nebudeme napínat a prozradíme řešení druhé hádanky.
Odpověď zní - Sešli se děda, otec a syn. 😊

Citát z výherní hry na závěr:
„O takových lidech se sice říká, že mají rádi každého, a jsou tedy dobří, ale ve skutečnosti nemají rádi nikoho a jsou tedy dobří jen proto, že nejsou zlí.“
- Ivan Alexandrovič Gončarov, kniha Oblomov

Sokolovská čurda

20. Sokolovská čurda
se uskutečnila za podpory:

Městský dům
kultury Sokolov

Sokolov

Akce je realizována za finanční
podpory města Sokolova.

SOKOREST

OČNÍ OPTIKA
u Perly
Jana Břížďalová

Živý kraj

MR
DIAGNO-
STIC
+

SOFTART
GRAFIKA / TISK / WEB / REKLAMA

